

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות

ממורינו דאש

הישיבה שליט"א

ק"א
שנה ג'

פרשת כי תבוא לאומן
תשפ"ה

ליל שישי פרשת
כי תבוא תשפ"ב

שאלות ותשובות
אחרי שיעור ליל שישי, דאה,
שופטים, כי תצא, תשפ"ה

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com

ליל שישי פרשת כי תבוא תשפ"ב

נסיעה לאומאן – אמונת חכמים

במכתבים של ר' נתן בספר עלים לתרופה, כותב ר' נתן במכתבים בפרשה זו לסדר 'כי תבוא לאומאן', גם מוהרא"ש היה כותב כך במכתבים, אנחנו אוהזים כעת בפרשת כי תבוא לאומאן, ואנחנו דבוקים באמונת חכמים, מה זה אמונת חכמים, הכוונה היא שנוסעים לאומאן כי רבינו אמר, מוהרא"ש כותב שאם רבינו לא היה אומר שצריך לנסוע לאומאן, היינו יכולים לעשות אומאן בבית, כי יש לי את ספרי רבינו, יש לנו את השכל והעצות של רבינו, הרי העצות של רבינו אפשר לעשות בכל מקום ובכל זמן, בשונה ממקומות אחרים ששם נקודת השיא היא כשמתאספים יחד בהתרוממות בחג, וכשנגמר החג וחוזרים הביתה צריכים להתחזק שבחג היינו הרבה אנשים... אצל רבינו זה בדיוק הפוך, נקודת השיא היא הרגע שהאדם נמצא לבד, בהתבודדות עם קונו, הזמן הכי יפה של חסיד ברסלב הן אותם רגעים שהאדם לבד עם הקב"ה, שיהודי אומר להקב"ה רבש"ע אני מתחיל מחדש אני הולך להיות טוב, זה המעמד הכי יפה בברסלב, ועל זה לא צריך את אומאן, יש לנו את אומאן כי אנחנו מקיימים את דברי רבינו שאמר לנסוע לאומאן.

אצל חסיד ברסלב – מחיה נפשות בכל מקום שהוא

מוהרא"ש היה אומר ביטוי

שאומרים בארץ ישראל 'מי שבא ברוך הבא, ומי שלא בא ברוך השם', חסיד ברסלב לא צריך את אף אחד כדי להתחזק, אדרבה הוא צריך להיות לבד כדי להתחזק, מוהרא"ש היה מספר שפעם אחת אחרי שמחת תורה התאספו כמה חסידים מחסידויות שונות וכל אחד סיפר בגדולת מקומו ורבו, אחד סיפר שכשרבו נכנס לבית מדרש אי אפשר לדחוף שם מחט, וכולם התפעלו, השני אמר שבמוצאי שמחת תורה מצאו אלפי כפתורים שנפלו מהאנשים מרוב דוחק, וכולם התפעלו, אומרים שיש מקומות שמפזרים שם כפתורים בחג כדי שיחשבו שיש שם מצב... והשלישי אמר שהיה אצלם סכנת נפשות ועשרות פעמים הזעיקו הצלה, וכולם התפעלו, וישב שם גם חסיד ברסלב ואמר, אצלכם היה סכנת נפשות, אצלינו היה מחיה נפשות, היינו בקושי מניין אבל רקדנו עם התורה וכולם היו בשמחה.

לא משנה כמה אנשים יש

השבוע היה כאן חתונה בישיבה, ומישהו עלה לכאן ואמר לי, אני רואה שעוד כמה שנים יהיו לך אלפי חסידים רק תזכור שאני פעם דיברתי איתך... אמרתי לו, אתה מבייש אותי, הרי גם היום יש לי אלפי איש, למה אתה אומר שרק בעוד כמה שנים... ולעצמי אמרתי, תודה לך הקב"ה שהוצאת אותי מהגלות, כי לכאורה לפני שהתקרבותי לרבינו לפני שזכיתי לראות את מוהרא"ש גם התפעלתי

של המוח שלך, אף אחד לא נמצא בתוך שער, ר' נתן היה אומר, כל העולם משוגע וגם אני, אבל לכל הפחות הכרתי משהו שפוי, הכרתי את רבינו, והדברים אמורים ביותר בנוגע לאומאן, כי אנחנו לא צריכים את הציבור הגדול ואת הנסיעות המפרכות כדי להתעורר, יש לנו את רבינו בבית, אפשר לשבת בבית עם סידור ותהלים ושולחן ערוך ומשניות וגמרא ותיקונים, ורבינו מלמד אותנו גם לעזור בבית ולעזור עם הילדים ולחזור בכל רגע פנוי לספרים, אנחנו לא צריכים להמתין ל'נתנה תוקף' כדי לבכות ולהשיח את הלב, אנחנו יכולים לעשות את זה בכל רגע נתון אצלנו בבית, אבל אנחנו נוסעים לאומאן כי יש לנו אמונת חכמים, ורבינו אמר לנסוע, לכן אנחנו נוסעים.

העצה של דרך הלימוד

העצות של רבינו לא עובדים ברגע אחד, זה לוקח זמן, בפרט העצה של דרך הלימוד, בן אדם שהולך עם זה כמו ראש בקיר, הוא לוקח משניות או גמרא, וכן ליקוטי מוהר"ן או זוהר הקדוש, ומתחיל לגרוס דף אחר דף, אף שלא מבין כלום, הוא יראה אחרי תקופה איך שהוא משתנה, בהתחלה זה מאוד קשה, וצריך לגרוס המון משניות כדי לנקות קצת את המוח, יש במשניות את כל הסגולות וכל הרפואות וכל האורות, בהתחלה לא מרגישים טעם, אבל מצייתים לדברי רבינו, רבינו אמר לנו ללמוד כל יום כדי לנקות את נשמתנו, וכך נעשה, ואחרי תקופה רואים ומרגישים איך הכל משתנה, הנפש נרגעת, מרגישים ממש 'מחיה נפשות', ואף שאנחנו יכולים לעשות את העצה הנפלאה הזאת בבית בכל

מציבור גדול... לפני כמה שנים כשנולד לי ילד מוהרא"ש היה בארץ ישראל, והתקשרתי אליו לשאול על מוהל, ואמרתי לו שיש כאן באמריקה איזה יהודי מוהל שאומרים עליו שמי שנימול על ידו לעולם לא פוגם, מוהרא"ש קודם נבהל ושאל מאיפה אני מכיר אותו ומה יש לי איתו, כי מוהרא"ש היה פעם בויכוח עם המוהל הזה על הנסיעה לאומאן, אמרתי למוהרא"ש שיש לי המון חברים שמסתובבים אצלו, שאל מוהרא"ש איפה החברים שלי שהולכים אליו, אמרתי לו בווייליאמסבורג, כי יהודי זה מגיע לארה"ב לימים נוראים הוא שוכר אולם ענק, ומשכירים שם כל מושב באלפי דולרים וזה מפוצץ עד אפס מקום, אמר לי מוהרא"ש, לא האמנתי שבווייליאמסבורג יש כל כך הרבה משוגעים... משהו אחר היה שומע על יהודי שממלא אולם גדול, מיד היה מתחיל לחשוב שהוא יהודי גדול, אבל מוהרא"ש לא התפעל מהעולם, רק נודע לו שבווייליאמסבורג יש הרבה משוגעים.

העצות של רבינו בכל מקום

הרבה פעמים אנשים נכנסים לכאן ומתחילים להתפעל מכל מיני דברים, מהגג הגבוה ומהציבור ומכל מיני דברים חיצוניים, ואומרים שחשבו שהבית מדרש נמצא באיזה בונקר תת קרקעי, השבוע משהו התקשר לאחד מאנשי שלומינו שהוא חייב להגיע לקריית ברסלב, אם הוא יכול להשיג לו את הטלפון של השומר של העיירה שיכניס אותו, הוא שואל אותו איזה שומר, הוא אומר לו אתה חייב לסדר לי כניסה לעיירה תפתח לי את השער זה דחוף לי, הוא ענה לו תפתח את השער

הנסיעה לאומאן נותנת הכל לכל השנה

הרי לפנינו שנה ארוכה, חורף ארוך עם קיץ ארוך, ויעבור מה שיעבור, חייבים להיות קודם אצל רבינו שיתן לנו את הכוח לעבור את השנה הקרובה, שימול לנו את הלב, שנוכל לעבוד את ד' בשנה הקרובה, צריכים כוחות לעבור את השנה ברוחניות ובגשמיות, במשך השנה שום דבר לא נראה כראוי, החשבונות לא מתאימים, האברך יושב עם דף וכותב, כך וכך עולה לי שכירות, כך וכך חשבונות חשמל מים גז וטלפון, וכך וכך המכולת, ואילו ההכנסות הן כך וכך, ומשהו כאן לא תואם, ומיד הלב מתחיל לדפוק חזק, והאמת היא שאנחנו צריכים לסמוך על הקב"ה, לא עושים חשבונות, אסור לעשות חשבונות, אין הברכה שורה בדבר המדוד והמנוי, לצורך מעשר צריך לדעת כמה כסף נכנס, ועל זה צריך תפילות לפני זה ואחרי זה שלא יכנס בזה שום עין הרע, כפי שאומרים חז"ל שמבקשים לפני מעשר ואחרי מעשר, יהי רצון שתשרה ברכה בכרי זה, אבל לא לצורך מעשר לא עושים חשבונות, ועל זה נוסעים לרבינו שנוכל לחיות עם אמונה, ושנוכל להיות רגועים בכל השנה כולה.

להשאיר את החבילות אצל רבינו

כל ענין הקוויטלך על ציוני צדיקים מיועדים יותר לאנשים שלא יכולים לפתוח את הפה ולהתבודד, ולכן כותבים על הדף, אבל מי שיכול להתפלל, הולך לקברי צדיקים ופותח את הפה ומדבר, ולכן חסידי ברסלב כשהולכים לקברי צדיקים הם מדברים ובמקום קוויטל הם מכניסים שם את כל החשבונות ואומרים להקב"ה

מצב, אברך יכול לפתוח שולחן ערוך ביום שישי, ולגרוס סימן אחד, ולהיכנס לעזור במטבח, ולהיכנס לסלון לגרוס עוד סימן, ואז לעזור קצת עם הילדים, ובין לבין לתפוס עוד סימן, והוא יכול להתעלות ולהרגיש תענוג רוחני ממש, והוא ירגיש שטוב לו בבית והוא לא רוצה לנסוע לאף מקום, בכל זאת כשרבינו אמר לנסוע לאומאן, אנחנו נוסעים לאומאן, בלי שאלות ובלי ספיקות.

רבינו מל את הלב שלנו

יש כאן חסידי ברסלב שמאוד קשה להם להיות בראש השנה באומאן, כי הם לפני או אחרי שמחה, או שיש להם ברית בראש השנה, אי אפשר להורות ולהגיד לאנשים מה לעשות במקרה כזה, אבל מותר לספר ברבים מה הרבה חסידי ברסלב נוהגים וחושבים, מי שעושה ברית חושב לעצמו, הרי בין כה אני לא המוהל, אני רק עושה שליח, אם ככה למה לי להיות בברית, אני יכול לעשות שליח ולנסוע לרבינו, אולי זה יהיה קצת מוזר בפני האנשים, אבל חייבים למול את עצמינו אצל רבינו, הייתי בקיץ הזה בקאנטרי 'אילן החיים', וסיפר לי שם אברך שהוא עשה ברית בראש השנה לפני כמה שנים, והוא שאל את מוהרא"ש מה לעשות, את מי למנות לשליח, אמר לו מוהרא"ש שיקח רב ירא שמים, הוא החליט שהוא הולך לכבד את סבא שלי הגה"ק מקארלסבורג זצ"ל, וכך עשה, הוא נכנס לסבא שלי ועשה אותו לשליח ואמר שאשתו תבוא עם התינוק לפני תקיעת שופר, כי אנחנו צריכים למול את הלב שלנו, ומל ד' אלוקיך את לבבך.

הבטיח לנו שיתקן אותנו, כי לא משנה מה שקורה עם הגוף שלנו, שיזרקו אותנו ממטוס לרכבת ולאוטובוס, זה הרבה יותר משנה מה יהיה עם הנשמה שלנו, שלא יזרקו לנו את הנשמה בכף הקלע מקצה העולם לקצה השני, פעם אחת נפטר רב גדול, והגיעו אנשי החברה קדישא לשאול את רבינו איפה להניח אותו, ורבינו אמר להניח אותו מחוץ לבית החיים, אבל בני המשפחה התחילו לצעוק, שזה בזיון כבוד התורה, ובזיון המת וכבוד הנפטר, ואנשי החברה קדישא ריחמו על המשפחה וקברו אותו בתוך בית החיים, והגיעו לרבינו והתנצלו ואמרו שריחמו עליו, ואמר להם רבינו, האם זו רחמנות? הרי מאותו רגע שהכניסו את הנפטר מגיעות אלי נשמות שכבר הסתלקו לפני ארבע מאות, וכל השנים היו במנוחה נכונה, וכעת מאז שקברו את הנפטר בבית החיים אין להם מנוחה, האם רק לכם יש רחמנות, ולי אין רחמנות, מרוב רחמנות על כל הנשמות אמרתי לכם להניח אותו מחוץ לבית החיים.

רבינו יתקן לנו את הנשמה

כשמוהרא"ש מביא את הסיפור הזה בפעולת הצדיק, מוהרא"ש כותב שכל אחד יעשה חשבון לעצמו, זה מה שהיה עם רב תלמיד חכם שישב כל היום בבית מדרש, ומה יענו אזובי קיר, אנשים חושבים שכשיהודי הולך מהעולם, הוא עולה לעולם האמת והוא בוודאי יהיה מליץ יושר, על איזה עולם האמת מדברים ואיזה מליץ יושר, יש עוד כל כך הרבה לעבור עד שמגיעים לעולם האמת עד שנהיים מליצי יושר, כשהיינו באומאן הלכתי עם הבחורים למקום דירתו של רבינו, מוהרא"ש

שהחשבונות האלו לא מתאימים והם סומכים עליו שהוא יטפל בזה, כפי שכתוב השלך על ד' יהבך, תשליך את כל החבילות שלך על הקב"ה, מוהרא"ש היה אומר דבר מעניין, שבעולם נהגו להגיד שאם אומרים לאדם שהוא יכול להיכנס לחדר של החבילות של הצרות, להניח את החבילה שלו והוא יכול לבחור איזה חבילה הוא רוצה, הוא היה בסוף בוחר את החבילה שיש לו, אבל אמר מוהרא"ש שאם היו נותנים לו את הבחירה להיכנס לחדר של הצרות להניח את החבילה שלו, הוא היה נכנס וזורק שם את החבילה שלו ובורח משם בלי לקחת כלום, ואמר מוהרא"ש שבציון של רבינו אפשר לעשות את זה, מניחים שם את החבילות של הצרות, מספרים לרבינו כל מה שעבר עלינו ומשאירים את זה שם.

לא לצפות להרגשים

רבינו אמר שיש דבר אחד שלא מצייתים לצדיק, אם הצדיק אומר שלא לבוא לראש השנה, לא מצייתים לו ומגיעים, ד' יעזור לנו שנוכל להגיע ונפעל שנה טובה, אבל כעת צריך להכין את עצמינו נפשית לנסיעה, כי טבע האדם שמחכה להרגשים דקדושה, והוא מחכה כבר להגיע לשפוף את הלב אצל רבינו, ורוצה לבכות שם, אבל צריך לדעת שהרבה אנשים לא מסוגלים לפתוח את הלב אחרי טלטול הדרך, ובפרט כשמצפים ומחכים לבכות, זה לא הולך, אנחנו צריכים להחליט בעצמינו שאנחנו מגיעים לרבינו יהיה מה שיהיה, אם כן נצליח לשפוף את הלב או אם לא נצליח, אנחנו נסחב את חבילת העצמות שלנו ונגיע לשם, ושרבינו יעשה איתנו את מה שהוא

אם היו אומרים שהבחור מתבודד והוא לומד בכל יום חומש ומשניות וגמרא הייתי מבין שהוא חסיד ברסלב, רבינו רצה שיסיימו כל שנה ש"ס ומדרשים, אבל הנסיעה לאומאן לא קשורה דווקא לחסידי ברסלב, אנחנו נוסעים לאומאן עם עצירה בליזענסק, ובעזרת השם נגיע לציון הקדוש, האם בגלל זה אנחנו ליזענסק חסידים? אנחנו מאמינים בצדיקים, וכשיש צדיק נוסעים אליו, לנסוע לאומאן לא קשור לברסלב, אני מכיר טובה לסבא שלי הגה"ק מקארלסבורג, שהוא לקח אותי לראשונה לרבינו, הוא לקח איתו מנין ונסע לרבינו ואמר שם תיקון הכללי בבכיות נוראות שלא שמעתי מעולם, ואחרי זה הוא היה כל כך בשמחה שהיה בציון של רבינו, זה היה בחודש אלול, סבא שלי הראה לי שמכנים כבר את המקום לראש השנה, הייתי אז בחור צעיר, והיום אני כבר איש מבוגר שלא עושה כלום, כל יום אני בוכה על זה, מה יהיה איתי, אני עסוק עם הציבור, אנשים ניגשים אלי עם שאלותיהם, ואין לי זמן לעבוד את ד', ד' הטוב יכפר בעדי, על כל פנים מי שיש בו קצת יראת שמים צריך לנסוע לרבינו.

איך להתנהג באומאן

כשמגיעים לאומאן אל תצפו להרגשים, תגיעו בפשטות, תצייתו, כשמגיעים בלילה אני תמיד אומר שקודם כל ילכו לישון, אבל השנה אנחנו מגיעים בבוקר, כשמגיעים, דבר ראשון הולכים למקווה, ב"ה שהיום המקווה נקיה ומפוארת, והולכים לציון, ונותנים פרוטה לצדקה, בלי עצבים ונערוו"ן לאיזה צדקה והאם הצדקה אמיתית, פשוט מכניסים פרוטה

אמר לי ללכת לשם עם הבחורים, ידוע שאנשי שלומינו היו מתבודדים שם, ודירה זו ממש מול הבית החיים, וכשהיינו שם סיפרתי לבחורים את מה שכתוב בשיחות הר"ן [שיחה קנ"ו] שרבינו שמע בביתו קול של אנשים הצועקים בבית החיים על קברי אבותם, ואשה אחת צעקה 'אבי אבי', ובתו של רבינו עמדה ליד רבינו, אמר לה רבינו: האשה הזאת צועקת אבי אבי אבל אביה לא נמצא כאן בכלל, כי המתים נטרדים למקום אחר, ואף אחד לא נמצא בקברו, ואמר אז: אבל הצדיק אין צריך לחשוש על זה, כי זה כמו שיוצא מחדר לחדר, ואמר כמו שאני נכנס לחדר אחר וסוגר את הדלת, ואת עומדת כאן וצועקת אבי אבי, וכי לא אשמע, בוודאי שאשמע. אני מספר את הדברים האלו, כי הרבה אנשים אומרים שאין להם כח לנסיעות המפרכות האלו, אבל מקבלים כח כשחושבים על הנשמה, הרי אנחנו יהודים שמאמינים בשני עולמות, הגוי בונה את הגוף שלו וחושב על הגוף שלו, ובסוף כותב צוואה שישרפו את גופו, אבל אנחנו יודעים שכאן זה פרוזדור, והעיקר זה עולם האמת, העיקר זה הנשמה, וכאן יש צדיק שהבטיח לתקן את נשמתנו, וכי נחשוב בכלל על הנסיעות המפרכות את הגוף, הרי נגיע על ידי רבינו למנוחה נכונה.

נסיעה לאומאן – לא רק לחסידי ברסלב

כל יהודי שיש לו קצת יראת שמים, וקצת חושב על נשמתו, צריך להתרום ולנסוע, פעם נכנס יהודי למוהרא"ש שמציעים לו שידוך בחור חסיד ברסלב, שהוא נוסע לאומאן בכל שנה, אמר מוהרא"ש, מה זה קשור לברסלב, כל מי שיש לו קצת יראת שמים צריך לנסוע,

האשה מסודרת לימי החג, לא כל אחד זוכה שההורים שלה תומכים בה ומוכנים להכניס אותה, ב"ה שהקב"ה נתן לי מתנה שהורי אשתי לא פוגעים בה, בשנה הראשונה של נסיעתי לאומאן, אמרה לי אשתי, אתה יכול לנסוע לאומאן, אבל אתה צריך לספר את זה להורים שלי, זה לא היה קל, עוד לא היה ישיבה עוד לא היה מוסדות, זה היה דבר מוזר שאברכים נוסעים לאומאן, אבל השם עשה לי נס, וההורים שלה קיבלו אותה לחג, ואף אחד לא פגע בה, אלו שמשאירים את האשה אצל ההורים צריכים לחשוב טוב לפני זה מה יהיה שם, אם בכל החג פוגעים בה עם אומאן, רק אומרים לה שהיה מאוד חשוב הנסיעה לאומאן, ממש חשוב... לא באמת פוגעים בה, רק מזכירים כל כמה דקות אומאן, זה יהיה מאוד קשה לאשה דבר כזה, לכן צריך להשאיר את האשה במקום שלא פוגעים בה, הייתי רוצה לארגן מקום לנשים יחד, אבל יש כאלו שיותר נוח להם בבית, אתם תדאגו שיהיה להן מקום טוב לימי החג, ואם זה יעזור שתדברו קודם עם הוריה, תלכו לדבר, ולא קרה כלום אם צועקים עליך, לא עונים ח"ו ולא מתווכחים, גם אם יש לך תשובה ממש ניצחת לא עונים, זה מאוד בריא שצועקים ומוציאים את הכל, אחרי שהכל יצא יקבלו אותה בחפץ לב, ותגידו להם אלף פעמים תודה.

לדבר רך

אם אשתך צועקת שהיא לא רוצה שתיסע לאומאן, תנסה להסביר לה יפה, ואם היא אומרת שלא מוכנה לדבר מזה, תשאל אותה למה שלא נדבר מזה, אני לא יכול להדריך אתכם בדיוק מה

לצדקה, וסוגרים את העיניים, לא מסתכלים מה קורה מסביב, לא שומעים מה קורה מסביב ואומרים את התיקון הכללי, ומתוודים אצל רבינו, לי יש מנהג שכשאני בציון אני לא מסתובב לאף אחד, מחוץ לציון אני יכול לענות לאנשים, אבל בציון אני אצל רבינו ולא מתייחס לשום דבר, אנשים דופקים לי על הגב, הרב רוטה תברך אותי... אני צריך את רבינו כמו כל אחד מכם, כשמוהרא"ש היה מקבל את האנשים לפדיון נפש, והיו מבקשים ממנו ברכה לשידוך וכדומה, הוא היה מראה עם האצבע על ציון רבינו, תלכו לרבינו תבקשו ממנו, רבינו הוא השדכן, כל פעם שאתם עולים לציון מתחילים להגיד מחדש 'תיקון הכללי', יש כל כך הרבה שאלות וספיקות בציון רבינו, צריך להושיב בית דין... האם עדיף להגיד כמה פעמים תיקון הכללי, או פעם אחד תיקון הכללי ואחרי זה משהו אחר, התשובה היא שכל אחד יגיד את מה שמאיר לו, פעם אחד אומרים תיקון הכללי, ואחרי זה מי שרוצה יכול להגיד עוד עשר פעמים תיקון הכללי, ומי שרוצה יכול להגיד כל תהלים, ומי שרוצה להגיד ליקוטי תפילות זה מצויין, ומי שמרגיש שמדבר אליו תפילות שראה בעצתו אמונה, יגיד תפילות אלו, ומי שמרגיש שיותר קל לדבר אל השי"ת בציון רבינו, שידבר אל ד', ומי שמרגיש יותר קל לדבר אל רבינו, שידבר אל רבינו, אני רק אומר לכם מה שמוהרא"ש אמר, שכל פעם שמגיעים לציון אומרים שוב תיקון הכללי.

לברוק איפה האשה נשארת בר"ה

לפני שנוסעים צריך לראות האם

צועקים ומדברים קשה זה לא יעבוד ורק יהרוס את הבית, וכן אי אפשר לתת דוגמאות מה לדבר, כי כל אחד מדבר מהשפה שלו, אי אפשר להעתיק את המילים שאני אמרתי כאן, כי כל אחד ידבר את הדיבורים שלו.

נחת מהילדים

ניגש אלי היום יהודי כאן בבית מדרש, ואמר לי, שלפני שש שנים הילדים שלו רצו להיכנס כאן לישיבה, והוא לא כל כך רצה, כי זה לא ממש היכל הקודש... זה לא ממש מוהרא"ש... לאנשים מבחוץ יותר קל להתקרב מאשר לאלו שכבר בתוך היכל הקודש, ואני אמרתי לו אז לפני שש שנים, שכבוד לא יהיה לו מהמקום הזה, אף אחד לא יגיד לו: וואו, הבן שלך לומד אצל הרב רוטה, וואו זכית לחתן את הבן שלך בצעירותו, וואו עשית חתונה בזול, וואו הבן שלך סיים את הש"ס לפני הבר מצוה, וואו הילדים שלך מדברים עם השם. אף אחד לא יגיד לך את זה, אולי על דבר אחד יגידו לך: וואו יש לך דירה משלך בקרית ברסלב, היה לי סיפור כזה שפגשתי סבא של אברך שגר כאן בקריה, ואמרתי לו ד"ש מהנכד שלך הוא לומד ומתפלל ויש לו ילדים טובים, בית לתפארת, אומר לי הסבא, ואת העיקר שכחת, שיש לו בית פרטי משלו... ואמרתי ליהודי הזה אז, כבוד לא יהיה לך מכאן, אבל אני יכול להבטיח לך שיהיה לך נחת, היום הוא ניגש אלי ואמר לי שזה בדיוק כך, אין לו כבוד אבל יש לו המון נחת. אותו דבר זה בנוגע לנסיעה לאומאן לגבי ההורים שלך וההורים שלה, כשנסועים לאומאן הם מתחילים לעקם את האף, למה צריך את כל הנסיעה הזאת, והאחים אומרים

לדבר, אבל תדברו עם רכות, ותסבירו שיש כאן רבי שנותן לכם חיים, תנסו לבדוק מה הבעיה, אולי יש לה בעיה עם איזה חברה או שכנה שצוחקת עליה שבעלה נוסע לאומאן, ואם אי אפשר לדבר, תמשיך שיחה אחרת, ומחר תנסה שוב להתחיל שיחה, ואם היא לא מדברת איתך כרגע והיא במצב רוח רע, לא קרה כלום, העולם לא מתהפך, אתם תמשיכו כרגיל, ואתם כן תדברו, תדברו קודם דברים טכניים, ואם היא לא עונה, אז בבוקר תשאל אותה מה שלומך אולי היא רוצה לשנות, ותעלה שוב את הנושא, תגיד לה למה אסור לנו לדבר על משהו, אני רוצה לדבר על זה, אם היא אומרת שזה עושה אותה חולה, תגיד לה, שאתה מאוד רוצה שהיא תהיה בריאה, אבל כנראה שהיא גורמת לעצמה לבד להיות חולה, תדבר ברכות שאתה רק רוצה לנסוע לרבי שלך, וזה לא קשור אליה, אתה לא כופה עליה כלום, תסביר לה שאם היית במקום אחר לא היית מדבר איתה בכלל על זה, פשוט היית נוסע, אבל רבינו אמר לכבד את האשה ולכן אתה מדבר איתה על זה, תצרפו לזה המון המון תפילות, ותמשיכו את החיים שלכם, זה נכון שמוהרא"ש נתן לנו המון שיעורים על שלום בית, אבל בחיים לא שמעתי שאמר שצריך 'לציית' לאשה, שמעתי שאסור לפגוע באשה, שמעתי שצריך לכבד את האשה, שמעתי שאם היא צועקת לא עונים לה, שמעתי שצריך לתת לה המון מילים טובות, אבל לא שמעתי אף פעם שמוהרא"ש אמר שצריך לעשות את מה שהאשה אומרת, נראה לי שכבר דיברתי יותר מדי בנושא זה, כי דיבורים אלו בבית מדברים רק עם הרבה לב ועם הרבה הערכה, ואם

תעניות, אין לנו יכולת לצום כל כך הרבה, ורבינו אומר לנו לבוא אליו והוא יתקן אותנו, כל בעלי הלשון הרע שמדברים נגד הנסיעה לאומאן לא נותנים לנו תיקון אחר, העיקר שרוצים למנוע מאיתנו תיקון, אנחנו חייבים לנסוע לרבינו, וזה שאומר לך שהשורש נשמה שלך לא שייכת לאומאן, מי הוא שיגיד לך דבר כזה, עדיף שיגיד לך כמה סוכר להכניס לקפה, אנחנו ניסע לרבינו.

להמליץ טוב על ישראל

בעז"ה במוצאי שבת בחצות נגיד סליחות, נבקש מהקב"ה שירחם עלינו, פנה נא אל התלאות ואל לחטאות, שיסתכל על מה שעובר עלינו, צריכים הרבה מליצי יושר, תפתחו את הפה, שכל אחד יטען משהו להקב"ה, שיגיד משהו טוב על עם ישראל, מלכותא דרקיעא כעין מלכותא דארעא, כמו שיש למישהו משפט קשה כאן, הוא מביא הרבה חברים שימליצו עליו ושיספרו לשופט כמה הוא איש טוב, כבר היה כמה פעמים שביקשו ממני ושלחתי מכתב על אנשים שהם אנשים טובים ושירחמו עליהם, ככה אנחנו צריכים לעשות להתחיל לדבר טוב על עם ישראל אל הקב"ה, הצדיקים אמרו שמליצות אלו חשובות מאוד ומשפיעות על המשפט, הגמרא מספרת בחגיגה, שרבה בר שילא שאל את אליהו מה עושה הקב"ה, וענה לו שהקב"ה אומר שמועות בשם כל החכמים חוץ מר' מאיר שממנו הקב"ה לא אומר שמועות, שאלו רבה בר שילא, אמאי, ענה לו אליהו כי הוא היה תלמיד של אחר, אמר לו רבה בר שילא ר' מאיר רימון מצא תוכו אכל וקליפתו זרק, אמר לו אליהו כעת אומר הקב"ה

לך שאתה הורס את הבריאות של אבא, לאבא שלך לא יהיה כבוד מהנסיעה שלך לאומאן, אבל אחרי כמה שנים הוא ירווה את הנחת ממך, ההורים שלך וההורים שלה והסבים שלך ירוו נחת ממך ומהילדים שלך.

החיים שמקבלים מרבינו

יעברו כמה שנים מההתקרבות ואתה בעצמך תתחיל לרוות נחת ממך, אתה תסתכל איפה היית ואיפה נמצאים החברים שלך, ואיפה אתה עומד היום, איך אתה מנהל את שולחן השבת היום עם רבינו, איך השלום בית שלך היום עם רבינו, איך דברים שהפריעו לך פעם, לא מפריעים לך היום בכלל, יש לך חיים חדשים על ידי רבינו, עוד מעט אתה מתחיל לחתן את הילדים, ותוכל לחתן אותם בלי חובות, כל פעם שאני יוצא מהד' אמות של הבית מדרש אני נזכר שוב מה שקורה, פגשתי השבוע חבר טוב שלמד איתי בישיבה שהוא מחתן את הילד הראשון, ויש לו כסף ב"ה, אבל הוא כל כך זעק מעומק הלב למה הוא לא יכול לעשות את מה שעושים כאן, למה הוא שורף עשרות אלפי דולר, הוא אומר לי ש'שבת שבע ברכות' עולה לו חמישים אלף דולר, זה עולה לו יותר מהחתונה וזה לא מתחלק עם המחותן, אנשים זוכים ומתקרבים לרבינו ויוצאים מהגלות, ומתחילים לרוות נחת מעצמם.

לא להקשיב למונעים מלנסוע

תתחילו לארוז את הבגדים ותבואו לאומאן, נוהגים אצלינו ללכת בבגדי לבן, תביא מה שיש לך, קפוטה לבנה או קיטל, רק תבוא לאומאן, האריז"ל אומר שעל כל פגם ופגם צריך פ"ד

טובים, זה הצגה גדולה.

חזן משידוך לא מדברים עכשיו על כלום

ד' יעזור לנו שנוכל להגיע לרבינו, מוהרא"ש היה אומר בימים כאלו, שלא ישאלו אותו שאלות, כי כל דבר אפשר לפעול אצל רבינו, אני גם אומר לכם, אל תבואו עכשיו, אם אתה רוצה לקנות בית, תדבר על זה עם רבינו, יש רק דבר אחד שאני מוכן שתעצרו אותי, על שידוך, שידוך אסר לעכב ברגע אחד, אם אפשר לגמור היום את השידוך, לא הולכים לישון וגומרים עכשיו, אבל מי שיש לו שאלה בנוגע לילדים שלו בתלמוד תורה, או בענייני רפואה, אל תבואו עכשיו, אנחנו הולכים לרבינו, ונפעל שם הכל, ובאומאן ננצל את הזמן, גם לישון זה לנצל את הזמן, וכל הסיפורים של הנסיעה שלכם אל תספרו לי באומאן, אני אשב פה בסוכות כל היום, ותוכלו לספר את כל הסיפורים, ואל תצאו שם לשוק, יש שם רק ראיות אסורות, אפשר לשרוף בכמה רגעים את העולם הזה ואת העולם הבא, אנחנו ניסע לרבינו לצבור עוד ועוד קדושה, גם אם את העולם הבא נוכל לתקן אצל רבינו, אבל מי שח"ו נופל בעבירה לא יוכל להציל את העולם הזה, כל הבית יתפרק, ד' יעזור לנו לנסוע ולחזור בקדושה.

שמועה מר' מאיר, כי מן השמים המתינו שיבואו להמליץ טוב על ר' מאיר, בטענה אחת הפך רבה בר שילא את גזר דינו של ר' מאיר לטובה, אנחנו חייבים לדבר דברים טובים על ישראל, להגיד להקב"ה שפלוגי בחור טוב וצריך שידוך, ופלוגי אברך טוב והוא צריך פרנסה, יש מקטרגים וקנאים ברווח גדול, ואנחנו צריכים להיות מליצים טובים, וכשהבעל תפילה משורר, זה זמן מצויין להתבודד, אל תתעצבנו אם הבעל תפילה מתחזן ומושך, תפתחו את השפתיים ותגידו משהו.

לקום בלילות לילדים

יצא עכשיו שיר כאן בישיבה, על זה שאנשים חושבים שלא ישנים בלילות בגלל הילדים שמעירים... ואשתי שואלת אותי אני לא מבינה, הרי זו בדיוק הסיבה שאני לא ישנה בלילות, כי הילדים מעירים אותי, שאלתי אותה האם השכן שיש לו ילד אחד כן יושן בלילה, והאם השכן השני שכבר חיתן את כל הילדים כן יושן בלילה, אף אחד לא יושן בלילה, לכל אחד יש דאגות בשפע, אבל יש דאגות שגורמות לאדם לאכול את הלב והוא לא בריא, ואילו זה שקם בלילות לילדים, הם רק מוסיפים לו בריאות ונחת, נכון שזה קשה, אבל זה נחת וזה בריאות, אולי זה נראה כאילו שהשכן שיש לו ילד יש לו חיים

שאלות ותשובות אחרי שיעור ליל שישי ראה תשפ"ה

שאינן שיעור, עוזרים כמה שרק אפשר, ברגע שמגיע אליך מצווה תעשה את זה, אם מישהו מבקש ממך טובה תעזור לו, אם מישהו אומר לך שאין לו כסף לחג, אתה לא חייב לתת לו יותר מהמעשר והחומש, אבל אתה כן חייב ללכת איתו ולעזור לו לגייס כספים, כי בחסד אין שיעור.

יש שיחה [שיחה רנ"ח] שרבינו אמר לר' נתן "עפעס טוט איר גאר קיין מצוות ניט" [אינכם עושים מצוות], ור' נתן כתב שכנראה שכונת רבינו היתה שנהיה עוסקים במצוות דהיינו לקבץ נדבות ולעסוק בגמילות חסדים. להיות חסיד ברסלב זה לא קל, כי אחרי הטבילה במקווה וההתבודדות, והעבודות והח"י פרקים, ואחרי הכל אומרים לחסיד ברסלב אתה לא עושה מצוות.

ועל השאלה איך מקבלים בחזרה רגש לעזור לאחרים, זה רק בתפילות, מבקשים מהקב"ה, רבש"ע תכניס בי רגשות שארצה לעזור ליהודים.

אני לא יודע אם הדבר הזה קשור להתקרבות, אולי בגלל שלפני זה לא היה לך חיות בבית וחיפשת בחוץ, ורצית להרגיש איש טוב, בבית היה לך רגשות אשמה ולכן חיפשת הרגשה טובה בחוץ, אבל אני לא בטוח שזה קשור, זה כנראה יותר קשור לזה שאתה התבגרת, אני יודע את זה ממני, כשהייתי אברך צעיר, עזרתי לשכנים שלי לבנות את הסוכות, וסחבתי חבילות,

אם יש שאלות על אומאן, זה הזמן לשאול.

ש. אברך שעדיין עוד לא הזמין כרטיס לאומאן, שואל האם להזמין מה שיש, או להמתין להתפתחויות אולי יוכלו לנסוע ישירות לקייב?

ת. החברות שעושים צ'ארטרים אומרים שאם יוכלו לנסוע ישירות לאוקראינה, הם גם יטיסו את המטוסים שלהם, לכן אני חושב שכדאי קודם כל להזמין כרטיס, וד' יעזור שכבר יסתיימו המלחמות ונוכל לנסוע לרבינו ברוגע, אני חושב שכבר הגיע הזמן להזמין כרטיסים, לא כדאי לחכות לרגעים האחרונים.

ש. לפני ההתקרבות הייתי מוכן לעשות טובות וחסד לכולם, חוץ מלאשתי, ואחרי ההתקרבות הכל השתנה, לאשתי אני עוזר בחפץ לב, ולאחרים קשה לי לצאת מגדרי ולעזור להם, השאלה מה השיעור שצריך לעזור לאחרים, ואיך מקבלים רגש לעזור לאחרים?

ת. בכל יום אומרים בבוקר בברכת התורה את המשנה 'אלו דברים שאין להם שיעור', ואחד הדברים זה 'גמילות חסדים', ובהלכה נפסק שבצדקה יש שיעור כמה נותנים, יש שיעור של מעשר ויש שיעור של חומש, אבל בגמילות חסדים אין שיעור, אם צריך לעזור לאנשים זה משהו שאין לו שיעור, ולכן כשאתה שואל מה השיעור, חז"ל אומרים

אצלו שיגיע בזמן, אם המלמד מגיע באמצע המשחק, הוא צריך ישועה למעלה מדרך הטבע להשתלט על המשחק, אבל אם הוא מגיע לפני כולם והוא מנהל את המשחק הכל בידיים שלו, מלמד שמגיע עצבני ולא משתלט על הכיתה יכול לעשות הפסדים נוראיים, ובדרך כלל הוא גם רעב ועצבני, אבל מלמד שמגיע מוקדם, ואוכל ושותה, יכול להגיד יפה בוקר טוב לכל ילד, תנסו את זה, עוד שאלה אחת כי נהיה מאוחר.

ש. אברך ביקש לשאול, שהוא רואה שכשהוא נכנס להתפלל שחרית, אחרי עשר דקות הוא מוצא את עצמו אחרי התפילה, מנחה לוקח לו חצי דקה שמו"ע, והוא גורס כל יום ח"י פרקים ולא רואה שזה משנה לו את התפילות, הוא מאוד מתבייש מעצמו ושואל איך הוא יכול לשנות את עצמו?

• ת. קודם כל עצם זה שהוא מגיע לשאול שאלה כזאת, זה כבר מראה שגירסת המשניות עזרה לו, כי יש המון אנשים שלא שואלים שאלה כזאת כי זה לא מפריע להם, החיים זורמים, אבל אברך שלומד משניות מתחיל להציק לו שהוא מתפלל ככה מהר, ואז הוא צריך להתחיל להשתמש בעצות של רבינו, להתבודד על זה, ולבקש, רבש"ע אני רוצה להיות ירא שמים, אני רוצה להתפלל, ובינתיים ימשיך לגרום משניות, וד' יעזור לו, ועם הזמן הוא יראה שדברים משתנים אצלו, עצם זה שהוא שואל ורוצה ומבקש זה כבר דבר גדול, ד' יעזור לנו לנצל כראוי את חודש אלול, להיות בקי ברצוא ובקי בשוב.

אבל היום קשה לי לסחוב את האשפה של הבית שלי, בכל אופן מבקשים מהקב"ה שיהיה לנו רגש לעזור ליהודים, נראה לי שהציבור כאן נהנה יותר מהשאלות מאשר התשובות...

ש. ראש הישיבה דיבר למלמדים ואמר שמי שבטבעו בן אדם שמאחר לכל דבר, ועושה כל דבר ברגע האחרון, מאוד קשה לו להיות מלמד, כי מלמד צריך להגיע בזמן, מה מלמד כזה יכול לעזור לעצמו לשנות את זה?

• ת. אני חושב שהדבר הזה תלוי במוח האדם, אף שמדובר בבן אדם שהוא בטבע מאחר כל הזמן, בכל זאת בדברים שחשובים לו הוא יודע להגיע בזמן ולעשות בזמן, הוא חייב להכניס את הדברים שחשובים בלומדות לרשימה החשובה, זה נכון שיש אנשים שהם בטבע דייקנים, כשמזמינים אותי לאירוע בשמונה, אני מגיע בעשרה לשמונה, אני כמעט לא הולך לאירועים, אבל באירועים במשפחה אני הולך, חמי אומר לי שהוא עושה שבע ברכות, והולכים לברך בשעה 10, ואני היחיד שמגיע בזמן, וכולם מגיעים אחרי 10, ואני תמיד חושב שאולי הפעם זה כן יתחיל בזמן, זה באמת קשור לטבע האדם, אבל יש דברים שאפילו האנשים שמאחרים תמיד יודעים שבוז לא משחקים.

• אני חושב שבאמת צריך לדבר הרבה עם מלמדים, הם צריכים לשמוע הרבה דרשות, לשמוע מה הם הדברים החשובים, אם הם ידעו שכל הצלחת המלמד תלויה בזה שהוא מגיע בזמן, אפשר להצליח לפעול

שאלות ותשובות אחרי שיעור ליל שישי שופטים תשפ"ה

- אפשר לשאול שאלות, אבל רק על אומאן, עד הנסיעה אפשר לדבר רק מאומאן.
- ש. אברך שואל, שהוא לא יכול עדיין לנסוע לאומאן, הוא בתחילת ההתקרבות, ויש לו מניעות, האם יש ענין שיסע לירושלים, או למירון?
- ת. איפה הוא גר?
- ש. באמריקה.
- ת. מי שלא יכול לבוא לרבינו לאומאן, שיתפלל איפה שיש מנין אנשי שלומינו חסידי ברסלב, אין שום ענין להיות דווקא בירושלים או במירון, צריך להגיע לאומאן, אבל מי שעדיין לא יכול להיות, שיתפלל במקום שיש מנין חסידי ברסלב.
- כל הדמיון שנשמת רבינו בירושלים זה דמיון חדש של השנים האחרונות, אני הייתי בחדרו של מוהרא"ש ומישהו התקשר אז למוהרא"ש הוא היה משפיע בברסלב, ואמר שהוא חושב שרבינו נמצא באומאן ממול הציון, היה שם פעם הכנסת אורחים, אני לא יודע מה יש היום, כמובן שמוהרא"ש שלל את זה מכל וכל, וראיתי לאחרונה ב'אשר בנחל', שכבר לפני שלושים שנה אמרו את זה למוהרא"ש, ומוהרא"ש כותב שזה דמיון גדול, כי שמע מעדות נאמנה מאנשי שלומינו שיודעים איש מפי איש בדיוק היכן ציון רבינו.
- כל מי שלא יכול להגיע לרבינו, אם זה בגלל שמחה, אם זה בגלל בעיות בגבולות, או שאר מניעות, אני מאוד רוצה שיתקיים מנין כאן בקרית ברסלב, אני לא יודע מה לעשות, כי אני לא רוצה להגיד לאנשים להישאר כאן, ואני לא רוצה להביא סתם אנשים שאינם חסידי ברסלב, אבל אם אתם יודעים חסידי ברסלב שלא יכולים לטוס, נארגן להם כאן אש"ל מלא, אני מאוד רוצה שיהיה כאן מנין.
- ש. מספרים שנוסעים לאומאן ורואים ישועות, והחיגר מתרפא וכדומה, מה עושים אלו שלא רואים שמתרפאים ונשארים חגרים ברוחניות וגשמיות גם אחרי שנסעו לרבינו?
- ת. שאלה זו לא קשורה לאומאן ולא לברסלב, אפשר לשאול את זה על כל דבר, כתוב בתורה שמי שיעשה כך וכך יהיה לו שפע, כתוב מצדיקים שמי שיעשה סגולה זו וזו תהיה לו עשירות, והוא רואה שזה לא עובד, אין תירוצים על שאלות כאלו, הצדיק אמר שמי שיבוא אליו תהיה לו שנה טובה, אנחנו מגיעים ומאמינים ולא שואלים שאלות.
- אם אתה ממש רוצה תירוצ, תסתכל מה שרבינו אומר בספר המידות, שלפעמים הקב"ה מחליף גזירת מיתה בעניות, לפעמים היה האדם צריך לעבור גזירה נוראה מאוד, ורבינו המתקן לו את הגזירה בקושי

פעם?

בפרנסה.

• ת. הרבה שואלים את השאלה הזאת למוהרא"ש, והתשובה נמצאת בשיחות הר"ן [שיחה ע"ט], שכשהאדם מתקרב לצדיק באים עליו הרהורים, כי זה כמו כלי של מים שמניחים על האש, והמסתכל נראה לו כאילו שהמים צלולים, אבל כשהמים מתחילים להרתח רואים את כל הפסולת שיוצאת משם, כן הוא קודם ההתקרבות לצדיק חושבים שהכל טוב, אבל כשמתחילים להזדכך רואים את כל הפסולת שמתחילה לצאת, וצריך להחזיק מעמד וכך נהיים צדיקים.

ש. האם יש להקפיד על המנהג לא לישון ביום בראש השנה כשזה מאוד קשה?

• ת. זה לא מנהג, זה הלכה בשו"ע, חסידי ברסלב חייבים ללמוד שולחן ערוך, כעת באלול זה זמן נכון להכניס בתיק של הטלית ותפילין 'משנה ברורה' קטן, וזה זמן ראוי לחזור על ההלכות של כל החגים הקרבים ובאים.

• בשו"ע כתוב שצריך לקום לפנות בוקר ואסור לישון ביום, אחרי חצות יש בפוסקים מקום להקל, אבל לא נכנסים למיטה לישון, מי שנרדם נרדם, הבעלי תפילה יכולים להקל כדי שיוכלו להתפלל לפני העמוד כמובא בהלכה.

• אשרינו מה טוב חלקינו שזכינו להתקרב לרבינו אומאן ראש השנה, ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים ברנה יגילו.

• האמת היא שלא מתרצים שאלות כאלו, מישהו שואל את מוהרא"ש שיש לו שכן שמחלל שבת ועובר על ג' העבירות החמורות, ויש לו עשירות, ואילו הוא מקפיד על קלה כבחמורה ואין לו לחם לאכול, והאמת היא שלא מתרצים בכלל שאלות כאלו, מקבלים את הכל באהבה, ויודעים שיש חשבון על כל דבר, ומה שהתורה אומרת עושים, ומה שהצדיק אומר עושים.

ש. אברך הגיע לאומאן בשנה הראשונה והרגיש התעוררות נוראה, הוא ממש הרגיש שרבינו מקרב אותו, ושנה אחרי זה נסע שוב והרגיש קרירות גדולה, האם זה סימן שרבינו זורק אותו ולא רוצה אותו?

• ת. ממש לא, זה סימן שהוא מצפה להרגיש את מה שהרגיש בפעם הראשונה, יש הרבה פעמים שאנשים מצפים למשהו מסוים ואז מתאכזבים, כשפתחנו את הבית מדרש בויליאמסבורג בחג השבועות, כולם התעוררו והיו מאוד שמחים, ובשנה הבאה כולם כבר חיכו להרגיש מה שהרגישו בשנה הקודמת, והתאכזבו, אנחנו נוסעים לרבינו בלי לצפות לרגשות מסוימות, נוסעים ועושים את מה שצריך.

ש. אברך ביקש לשאול, הרי הוא נוסע לרבינו כדי לזכות לטהרת המחשבה, ודווקא אחרי שחוזר מרבינו יש לו כל מיני הרהורים ומחשבות אסורות שלא היו לו אף

שאלות ותשובות אחרי שיעור ליל שישי כי תצא תשפ"ה

לקחת אותם עם רכב או כסא גלגלים, העיקר שיהיו בראש השנה באומאן.

• אבל מי שכבר באומאן בראש השנה, כדאי לו ללכת לציון, אני עושה את מה שראיתי אצל מוהרא"ש, ש'כח אייבערשטער שהייתי קודם בברסלב ורק אחרי זה התקרבותי להיכל הקודש, וכך לא עזבתי את מוהרא"ש, ואני עושה את מה שהוא עשה, הוא הלך בראש השנה לציון, לכן אני גם הולך בראש השנה.

ש. כשאברך מביא את הבן שלו מתחת לגיל שבע, על מה הוא צריך להתמקד שם עם הילד?

• ת. ההבטחה של רבינו היא רק על הבאת הילד, כמובן שיש ענין רגשי שאומר אם הילד כבר כאן שיגיד תיקון הכללי, כי אני לא יודע מה יהיה שנה הבאה, לאף אחד אין מושג מה יהיה עם הגבולות, ולכן כדאי להגיד עם הילד את התיקון הכללי, אבל אם מרגישים שזה קשה להגיד איתו, צריך לזכור שהעיקר זה להביא אותו, רבינו אמר [חיי מוהר"ן תקי"ז]: אני בטוח בהשם יתברך שכל תינוק שיבא אלי קודם שיגיע לבן שבע שנים, בוודאי יהא נקי מן החטא עד יום חתונתו.

• אני ראיתי את הדברים האלו כאן אצל אנשי שלומינו, אני לא אגיד לכם פרטים, אבל אני המדריך כאן, ואני אומר לכם שהרבה בחורים

• אפשר לשאול שאלות רק על אומאן.

ש. האם להיות בציון רבינו בערב ראש השנה, זה חלק מהתיקון שבשביל זה אנחנו מגיעים לרבינו?

• ת. רבינו ביקש לבוא אליו לראש השנה, זה נכון שיש שיחה מרבינו, שצדיקים אחרים היו רוצים שיהיה אצלם התעוררות בראש השנה כמו שיש אצלי בערב ראש השנה, אבל את התיקון לנשמותינו אנו זוכים לקבל אם מגיעים לראש השנה, צריך להיזהר מהסברות של היוצרות ההפוכות, יש אנשים שהתחילו להגיד שהעיקר זה ערב ראש השנה, ובראש השנה כבר לא צריך לבוא, חס ושלום, אנחנו מגיעים לראש השנה כדי לקבל את התיקון.

• ומי שכבר נמצא באומאן, הולך כבר לציון בערב ראש השנה, ביום האחרון של השנה, מוהרא"ש הלך בערב ראש השנה אבל ממש מוקדם, בחצות ליל ערב ראש השנה הוא כבר חזר מהציון ואמר סליחות.

ש. בראש השנה עצמו צריך ללכת לציון?

• ת. כבר דיברנו מזה בשיעור, אין חובה ללכת לציון בראש השנה, צריך לבוא לאומאן, זה התיקון שלנו, יש אנשים מבוגרים או חולים שלא יכולים ללכת וצריכים

חטאת שמינה, או שלמים או תודה, אבל לאחד יש מחשבות שהוא הולך לזרוק את הדם במקום אחר ולאכול בזמן אחר, יש לו כרת ועונו, לא ישא, ולשני כתוב ונרצה עונו, הרי שניהם הביאו אותו כבש, אבל המחשבה שונה לגמרי.

ניגשו לחתונה נקיים לגמרי, כמובן שיש עוד שיחות מרבינו, צריך לשמור על כל דברי רבינו, ולא להפקיר את הילדים וכו'.

ש. האם צריך לקחת את הילד קודם למקווה?

כל מי שמגיע לרבינו חוזר אחרי זה עם שאיפות עם רצונות, יש לו משהו בפנים שמתחיל לבעור בו שהוא רוצה להיות טוב, גם אם זה נראה לו שהוא נמצא באותו מקום, זה לא קשור לפעולות שהוא עושה, זה קשור למחשבות ולרצונות, ולתפילות ולתקוות ולאמירות, כשהוא אומר אני רוצה להיות טוב.

ש. אברך נסע שנה שעברה בטיסה לאומאן, ומישהו לידו עשה ליצנות מדרך הלימוד, וחודש שלם הוא לא היה יכול לפתוח משניות.

ת. נו, עכשיו תבין לבד למה מוהרא"ש כל כך כתב על הליצים, אנשים שואלים למה הוא כותב כל כך חריף, למה הוא לא יכול להיות כמו משפיעים אחרים בברסלב, לדבר בעדינות, מוהרא"ש אמר תמיד, וכי איכפת לי מה שאחרים עושים, אבל הוא חייב לדבר עליהם כי יש אברכים ובחורים שיש להם חיות מדרך הלימוד, ואז מגיע איזה לץ וצוחק על הכל.

לץ לא חייב להיות עם האף האדום, זה סתם בדחן, לץ הוא מי שצוחק על דברי צדיקים, מי שהולך עם אף אדום יכול להיות שהוא פועל בזה דברים גדולים, אין לזה שום קשר עם ליצנות, הוא משמח אנשים, חוץ אם הוא עושה את זה באמצע התפילה, אבל בעיקרון הוא משמח, לץ אמיתי מסתובב עם השמונה

ת. צריך להביא אותו לרבינו, זה מה שצריך, המקווה היא לא חובה, אבל בין כה אנחנו הולכים עם הילדים למקווה בערב יום טוב, אבל לא חייבים.

ש. אברך שואל שהוא היה שנה שעברה פעם ראשונה אצל רבינו, הוא היה שם מלא כיסופין ורצונות, וקיבל על עצמו קבלות טובות, ועכשיו הוא רואה את עצמו בערב ראש השנה באותו מצב כמו ערב ראש השנה בשנה שעברה?

ת. אני חשבתי שתשאל יותר חזק, שהוא מוצא את עצמו בשנה זו יותר גרוע מהשנה הקודמת, ולשניהם התשובה היא אותה תשובה, שימשיך לבוא לרבינו, כפי שדיברנו היום בשיעור, אנחנו לא יודעים באמת מה זה אומר 'נשארתי אותו דבר', מה זה אומר 'נהייתי יותר גרוע', בעיני בשר שיש לנו, אנחנו רואים שני אנשים עולים על סולם, אנחנו רואים שאחד מהם נמצא עדיין במדרגה הראשונה, והשני נמצא יותר גבוה, והאמת היא שאי אפשר לדעת בכלל מה קורה באמת, כי גם מי שבפעולותיו הוא נשאר אותו דבר, אבל אם בלב שלו בוערת חרטה גדולה, ויש לו רצונות גדולות לתיקון המעשים, הרי הוא נמצא במדרגה מאוד גבוהה, ואף אחד לא יכול לדעת את זה.

שני אנשים מגיעים לכהן עם קרבן

כזה לא ממש ברסלב, והלכו מהיכל הקודש, לאן הלכו, לשאול תחתית, וחוזרים לעבירות ולכל מה שעשו קודם לכן

ש. מה עושים כשמגיעים לציון ויש חלישות הדעת מכל סוגי האנשים שנמצאים שם?

ת. אצלי זה הפוך, אני מאוד אוהב להיות שם בין האנשים הפשוטים, יש לי התעוררות גדולה בציון כשאני מרכין ראשי על הציון ולידי יש כל מיני סוגי אנשים שונים, ואני אומר לרבינו, תרחם גם עלי, גם אני איש פשוט שצריך תיקון, רבי תקרב גם אותי, אני גם בעל תשובה מהיום והלאה, אני לא יכול לחזק על חלישות הדעת בנושא זה, כי אני מאוד אוהב את זה, הרי כולנו באנו להתרפאות אצל אותו רופא.

יש דבר אחד שאני מבקש ממכם שוב ושוב, תעזבו אותי במנוחה בציון, אל תצערו אותי, אני גם צריך את רבינו, אל תבקשו ממני כלום, כשמישהו ניגש אלי לאוזן ואומר לי שאזכיר אותו לשידוך, זה ממש בזיונות, אתם מבזים אותי, הרי רבינו כאן, תגשו אליו, מה אתם רוצים מאיש פשוט כמוני, תגידו את זה לרבינו באוזן, אתם לא צריכים אותי, אני מתבייש מרבינו, הרי רבינו מכיר אותי לפני ולפנים הוא יודע טוב מה קורה איתי.

כשהתקרבתי למוהרא"ש ביקש ממני מוהרא"ש שאמשיך ללכת עם לבוש הסטראקעס [קפוטה עם קטיפה של בנש"ק], כפי שנהוג אצלינו במשפחה, וכך עשיתי, אבל כשאני מגיע לאומאן, אני משאיר את זה בבית, אני מגיע לרבי שלי, עם קפוטה פשוטה וקיטל כמו כל

בגדים, וכולו מזיע, אבל הוציא כמה מילים מהפה וצחק על כל דברי הצדיקים, ומאנשים אלו צריך מאוד מאוד להיזהר.

אני מודה להקב"ה שאני הרגשתי את הדברים האלו מיד בהתחלה, ומאז ההתקרבות למוהרא"ש כשאני פוגש אנשים שרוצים לדבר נגד, לא מצליחים לדבר איתי כלום, הלב שלי והמוח שלי נהיה אטום ולא שומע מהם, אני מסובב את השיחה למשהו אחר וזהו, אני בטבע שלי לא צועק על אנשים ולא אומר להם בפנים שאני לא מדבר עם לך, אני כן ממשיך לחייך, אבל אני לא אדבר איתו שום דבר מרבינו, כשאני שומע ממנו שיחה מרבינו אני לא שומע כלום, אני יהיה מוכן לדבר איתו על כל דבר, על בנדאני ועל טראמפ ועל התאונת דרכים של ג'וליאני ועל המדליה שהוא מקבל, אני רק רוצה להראות לכם שאני יודע את החדשות גם בלי שיש לי סטטוס...

מגיע אברך לבכות שיש לו בעיות בשלום בית, ולאט לאט מוציאים אותו מהבונץ העמוק שלו, ואף אחד בעולם לא יודע שהוא נפל בפגמים נוראים מאוד, ירחם השם באיזה לכלוך הוא היה, וסוף סוף יצא מזה, אבל אחרי תקופה הוא מצא איזה מישהו שאמר לו מילה על היכל הקודש, והוא עזב את הכל, מי הפסיד מזה, רק האברך הזה, הוא מסכן גדול.

אין הגנה על דבר זה חוץ מתפילות, הרי ראייתם את זה בעיניכם אצל מוהרא"ש, בכל שבוע הגיעו לשיעור ליל שישי אנשים חדשים, כי אלו שהיו שבוע שעבר מצאו במשך השבוע מישהו שאמר להם

יכול לבוא לבקש ברכות ולתפוס
שיריים... אבל אצל רבינו אני
מבקש ממכם שלא תבזו אותי.

אחד, אני לא מגיע עם קטיפה ובגדי
רבנים, לרבינו מגיעים עם ביטול,
הוא יודע טוב מה קורה מתחת
לקפוטה, בתוך הבנין שלנו אתה

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 9191-444-1212

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com